

heraf, ikke er påkrævet med endnu en sag for at bedømme kandidatens kvalifikationer, kan den dog erklære prøven for bestået alene på dette grundlag, jf. retsplejelovens § 133, stk. 5, 2. pkt.

Den anden sag skal udføres senest tre år efter udførelsen af den første, medmindre retten meddeler undtagelse herfra, jf. retsplejelovens § 133, stk. 5, 3. pkt.

8.2. Advokatrådets forslag

Antallet af egnede prøvesager er blevet mindre i takt med, at ændringer af retsplejeloven har medført, at den almindelige regel nu er, at civile sager skal behandles ved byret i 1. instans. Det begrænsede antal egnede prøvesager har for nogle advokater betydet, at det er vanskeligt at få mulighed for at aflægge procedureprøven.

Som følge heraf har Advokatrådet rettet henvendelse til Justitsministeriet med forslag om ændring af prøvesagsordningen.

Henvendelsen er sket på baggrund af de forslag, der er fremsat i en rapport om møderet for landsret afgivet den 8. juli 1992 af Advokatrådets udvalg vedrørende unge advokater, underudvalget vedrørende prøvesager.

Advokatrådet har henstillet, at bestemmelsen i retsplejelovens § 133, stk. 3, hvorefter prøven med henblik på opnåelsen af møderet aflægges for en af landsretterne eller Sø- og Handelsretten, ændres, således at det bliver muligt at aflægge de i § 133, stk. 4, nævnte to prøvesager for forskellige retter.

Det er i rapporten foreslået, at en sådan ændring bør kombineres med, at vedkommende ret efter tilfredsstillende udførelse af første prøvesag udsteder en erklæring til kandidaten om, at prøvesagen er udført. Da det beror på en helhedsvurdering af udførelsen af de to sager, om kandidaten har bestået, bør erklæringen efter udvalgets opfattelse ikke indeholde en bemærkning om, at kandidaten har bestået den første prøvesag, men erklæringen bør dog være udtryk for, at kandidaten ikke allerede efter den første prøvesag er »dumpet«.

Advokatrådet har endvidere anbefalet, at bestemmelsen i retsplejelovens § 133, stk. 5, ændres, således at 3-års fristen for udførelsen af anden prøvesag forlænges til en 5-års frist. Advokatrådet har i den forbindelse foreslået, at dispensationsadgangen bevares, selv om fristen forlænges, samt at der ved bemærkningerne til lovforslaget lægges op til en mere lempelig administration af dispensationsmuligheden.

Advokatrådet har ligeledes fundet det forsvarligt, at der ved bemærkningerne gennemføres en mere liberal

administration af reglen i § 133, stk. 5, hvorefter retten kan erklære prøven bestået på grundlag af én prøvesag.

Advokatrådet har endelig henvist til, at udvalget har foreslået, at prøven - ud over for landsretterne og Sø- og Handelsretten - skal kunne aflægges for en voldgiftsret eller andre judicielle organer, hvis der medvirker mindst én dommer fra Højesteret, landsretterne eller Sø- og Handelsretten. Dette kunne eksempelvis være de faste voldgiftsretter samt Arbejdsretten.

Justitsministeriet har på baggrund af Advokatrådets henvendelse anmodet præsidenterne for Østre Landsret, Vestre Landsret og Sø- og Handelsretten samt Den Danske Dommerforening og Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige om en udtalelse.

Det fremgår af høringssvarene, at alle de hørte parter kan anbefale, at retsplejelovens § 133 ændres således, at det bliver muligt at afholde de to prøvesager for forskellige retter, samt at 3-års fristen ændres til en 5-års frist.

Derimod har kun Sø- og Handelsretten og Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige umiddelbart kunnet anbefale, at prøven også skal kunne aflægges ved andre judicielle organer.

8.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder, at prøvesagssystemet er et vigtigt instrument med henblik på at sikre, at de advokater, der opnår møderet for landsretterne og i alle sager for Sø- og Handelsretten, også er kvalificerede til opgaven. Prøvesagssystemet bør imidlertid så vidt muligt indrettes således, at der ikke skabes unødige vanskeligheder for prøvesagskandidater med hensyn til at finde egnede prøvesager.

Justitsministeriet finder det uheldigt, hvis advokater, der ønsker møderet for landsret, og er kvalificeret til opgaven, ikke kan opnå denne møderet som følge af en ufleksibel indretning af prøvesagsordningen.

Allerede i dag vil prøvesager ofte være udført for to forskellige afdelinger i den pågældende ret og dermed for forskellige dommere. På den baggrund vil det næppe være forbundet med væsentligt øgede vanskeligheder for retterne at foretage en samlet bedømmelse af udførelsen af to prøvesager, hvis de er udført for to forskellige retter. Justitsministeriet er derfor enig i, at prøvesagerne skal kunne udføres ved to forskellige retter. Justitsministeriet finder, at spørgsmålet om, hvilken fremgangsmåde der skal følges, når prøvesagerne afvikles ved forskellige retter, herunder spørgsmålet om, hvorvidt retten efter en tilfredsstillende udførelse af første prøvesag skal udstede en erklæring til